

PÍSEŇ 0618

Tys, Kriste, prosil, když jsi lámal chléb

Orlando Gibbons 1583-1625

1. Tys, Kri-ste, pro-sil, když jsi lá-mal chléb, a - by-chom jed-no by - li v cír-kvi tvé.

Způ- sob to sám, tvá vů - le v tom se staň, ať tou- ží - me ji pl - nit s ra - do -

- stí! Dej v pravdě nám všem jedním tě - lem být v po- žeh - na - né svá- to - sti jed-no- ty.

2. Za církev tvou tě, Pane, prosíme: Ať rozdělení smutná pomínou!
Proměň si nás, ať jsme si sobě blíž, přived' nás k sobě, Kníže pokoje!
Dej v lásce nám všem jedním tělem být v otevřené svátosti jednoty.
3. Za všechny, kteří se ti vzdálili prosíme tebe, dobrý Pastýři:
Ať naleznou dar víry, naděje, a pravpo lásku, která nezklame.
Jak z mnoha zrn se stane jeden chléb, k jednotě v Duchu svatém přived' nás.
4. Až jednou i svátosti pomínou, dej nám s tvou církví v nebi jedno být:
V náruči tvé, kde všichni svatí jsou, v tvém pokoji, co nikdy neskončí.
Jak ty jsi Bůh sám jeden v Trojici, ať my jsme s tebou v lásce spojeni.

William Harry Rurton 1881
Daniel Heller a Jiří Pejla